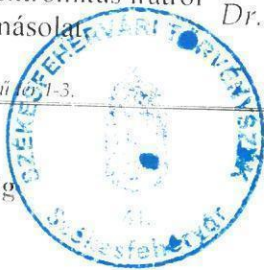

Az írat elektronikus iratról készített másolat

Dr. Nagy Ügyvédi Iroda
Dr. Nagy Péter ügyvéd

2400 Dunaújváros, Vasútút 6/1-3.

Alkotmánybíróság
Donáti u. 35-45.
Budapest
1015

Telefon: 25/581-706 Fax: 25/581-012	
SZÉKESFEHÉRVÁR	
Postaigazgatóság: 8200 Székesfehérvár, Erőss utca 10.	
Érk.: 2019 JÚN. 24	64.
Példány:	Mell.: db
Az ügyirat: 26 G 40. 153/17	

Az első fokon eljáró bíróság, a Székesfehérvári Törvényszék útján

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A csatolt meghatalmazással igazolt képviselője útján az

[Redacted text]

[Redacted text] i CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § alapján az

alkotmányjogi panaszt

terjeszti elő.

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg

- a Székesfehérvári Törvényszék által 22.G.40.153/2017/28. számon hozott, majd 22.G.40.153/2017/40. számon kijavított közbenső ítélet, mint elsőfokú ítélet, és ezen ítélettel kapcsolatban, ezen ítéletet helybenhagyó
- a Győri Ítéletábla által Gf.IV.20.196/2018/7/1. számon hozott rész-, közbenső ítélet, mint másodfokú ítélet, továbbá
- a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság által Pfv.V.20.011/2019/5. számon hozott rész- és közbenső ítélet

alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg! Kérjük ezzel kapcsolatban a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy határozzon az általunk sérelmezett eljárás megismétléséről, előadásaink megtételére lehetőség és megfelelő határidő biztosításáról, és tisztességes lefolytatásához való jogunk megtartásának kötelezettségéről!

KÉRELMÜNK INDOKOLÁSA

I. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/ 1137-0/2019	
Kimutató: 2019 JÚL 03.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 21 db	

i) A [REDACTED] alperes, illetve később I. r. alperes között per indult 2013. november 12-én a Székesfehérvári Törvényszék előtt 15.G.40.108/2013/2. számon. Az ügyben felperes az alperes mint megrendelő és felperes mint vállalkozó között az alperes I. sz. nagyolvasztójának felújítására létrejött szerződés (a továbbiakban: **Kivitelezési Szerződés**), illetve a Kivitelezési Szerződéshez kapcsolódó tűzálló anyagokra vonatkozó megrendelés lehetetlenülése kapcsán, elmaradt haszon megtérítésére irányuló kártérítési igényt terjesztett elő alperessel szemben.

Az ügyben az alperes viszontkeresetet nyújtott be 2014. február 11-én, melyben a Kivitelezési Szerződés érvénytelenségének megállapítását kérte jóerkölcsbe ütközés, feltűnő értékaránytalanság, valamint tévedés címén.

Alperes ezt követően 2014. július 23-án önálló keresetet nyújtott be a Kivitelezési Szerződés felperesi alvállalkozója, az [REDACTED] cég, mint későbbi II. r. alperes ellen, kérve a felperes és a II. r. alperes között a Kivitelezési Szerződés kivitelezési munkáinak tárgyában megkötött alvállalkozási szerződés érvénytelenségének megállapítását. Ezt az ügyet a Székesfehérvári Törvényszék a fenti ügghöz egyesítette.

Az ügyben a Székesfehérvári Törvényszék 15.G.40.108/2013/130. számon részítéletet hozott 2015. december 3-án, melyben megállapította, hogy a Kivitelezési Szerződés érvénytelen. Az ügy a felperesi kárigény Kivitelezési Szerződés terjedelmét meghaladó részében, a tűzálló anyagok beszerzése tárgyában tovább folyt.

A fellebbezés folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla a 31.Gf.40.314/2016/10/1. számú részítéletével az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatta, és a Kivitelezési Szerződés érvénytelenségét megállapító rendelkezés tekintetében hatályon kívül helyezte, és e körben az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. E jogerős részítélet ellen benyújtott alperesi felülvizsgálati kérelem alapján eljáró Kúria, mint felülvizsgálat bíróság a Pfv.V.22.491/2016/14. számú végzésével a jogerős részítéletet hatályon kívül helyezte, és a másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

Az alapügyben tovább folyó eljárásban a Székesfehérvári Törvényszék 15.G.40.108/2013/159. számon ítéletet hozott, melyben a felperesi kereseti követelés fennmaradó részét a bíróság elutasította. A döntés ellen a felperes fellebbezett.

A részítélet tárgyában zajló, a felülvizsgálati végzés alapján ismét másodfokra kerülő eljárást, valamint a kereseti követelés fennmaradó részében született elsőfokú döntés elleni fellebbezés alapján indult másodfokú eljárást a Fővárosi Ítéltábla a 10.Gf.40.232/2017/2. számú végzésével egyesítette.

ii) Az egyesített ügyben a Fővárosi Ítéltábla 10.Gf.40.399/2016/20-III. számon részítéletet hozott 2017. november 6-án, melyben

- az I. r. alperes által a II. r. alperes ellen külön perben előterjesztett, ide egyesített keresetet elutasította,

- a Kivitelezési Szerződés érvénytelenségét megállapító rendelkezés tekintetében a Székesfehérvári Törvényszék által hozott részítéletet hatályon kívül helyezte, és ebben a körben a megtámadási okokra alapított érvénytelenségi viszontkereset elbírálására az I. fokú bíróságot a **per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára** utasította,
- a tűzálló anyagok szállításával kapcsolatos felperesi kártérítési igény, valamint pótmunkadíj iránti igény tekintetében a felperes keresetét elutasító I. fokú ítéleti rendelkezést helybenhagyta.

Az ítéletábra a megismételt eljárás kapcsán az elsőfokú bíróságnak előírta, hogy:

„A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságnak mindenekelőtt az I. rendű alperes által a közte és a felperes közötti vállalkozási szerződés érvénytelensége iránt a megtámadási okokra alapítva előterjesztett viszontkeresetet elbírálva a vállalkozási szerződés érvénytelensége kérdésében kell állást foglalnia, ennek eredményétől feltételezetten kell vizsgálnia a vállalkozási szerződés részleges lehetetlenülése miatti kártérítési igény megalapozottságát, a kártérítés Ptk. 339. § (1) bekezdésében meghatározott konjunktív feltételeinek fennálltát.”
(Fővárosi Ítéletábra 10.Gf.40.399/2016/20-III. számú részítélet 20. oldal második bekezdés)

- iii) A Fővárosi Ítéletábra fentebb hivatkozott és idézett részítélete alapján indult meg az az eljárás, melyben a jelen alkotmányjogi panasszal érintett bírói döntések születtek.

A megismételt eljárásban a Székesfehérvári Törvényszék 22.G.40.153/2017/28. számon hozott közbenső ítéletet 2018. április 23-án, melyben a bíróság megállapította az alperes felelősségét a felperes és az alperes által kötött Kivitelezési Szerződés megszűnéséből eredő felperest ért károk megtérítéséért. E döntés ellen alperesi oldalról fellebbezéssel éltünk 2018. május 11-én, kérve elsődlegesen az elsőfokú döntés megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását, másodlagosan az elsőfokú döntés hatályon kívül helyezését és a Székesfehérvári Törvényszék újabb tárgyalásra és újabb határozat meghozatalára történő utasítását.

Fellebbezésünk folytán indult másodfokú eljárásban a Győri Ítéletábra Gf.IV.20.196/2018/7/I. számon rész-, közbenső ítéletet hozott, melyben az ítéletábra az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét, mint rész-, közbenső ítéletet helybenhagyta.

A másodfokú döntéssel szemben alperesi oldalról felülvizsgálati kérelmet nyújtottunk be 2018. október 31-én, kérve elsődlegesen a másodfokú döntés hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú döntés megváltoztatása melletti felperes keresetének elutasítását, másodlagosan pedig az elsőfokú és másodfokú döntések hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára történő utasítását.

A Kúria az alperes által kezdeményezett felülvizsgálati eljárásban Pfv.V.20.011/2019/5. számon hozott rész- és közbenső ítéletet, melyben a Kúria a jogerős rész-, közbenső ítéletét hatályában fenntartotta azzal a pontosítással, hogy az alperes viszontkeresetét elutasítottak tekintette.

A Kúria ezen rész- és közbenső ítéletét alperesi oldalról 2019. április 25-én kaptuk kézhez.

Az eljárás az ügyben született közbenső ítélet, illetve jogerős rész- közbenső ítélet folytán, az összecszerűség kérdésében a Székesfehérvári Törvényszék előtt 26.G.40.153/2017. számon zajlik.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Az 1. a) pontban kifejtettek szerint az [REDACTED] alperes az ügyre irányadó 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 233. § (1) bekezdése alapján fellebbezéssel, valamint a 270. § (2) bekezdése alapján felülvizsgálati kérelemmel élt, tehát a Székesfehérvári Törvényszék által 22.G.40.153/2017/28. számon hozott közbenső ítélet kapcsán valamennyi jogorvoslati lehetőségét kimerítette.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Kúria jelen alkotmányjogi panasszal támadott rész- és közbenső ítéletét alperesi oldalról 2019. április 25-én kaptuk kézhez, az erről szóló igazolást jelen panaszunkhoz csatoljuk. Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény 30. § (1) bekezdése alapján panaszunkat határidőn belül nyújtjuk be.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

A jelen alkotmányjogi panasszal támadott bírói döntések kapcsán az [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]
[REDACTED] az alperes, tehát érintettségünk külön bizonyítás nélkül igazolt.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Amint azt a jelen alkotmányjogi panaszunk 2. pontjában is előadjuk és igazoljuk, a panaszolt peres eljárás olyan alaptörvény-ellenes, az alperes Alaptörvényben biztosított alkotmányos jogait sértő módon zajlott, mely érdemben és alapvetően befolyásolta az ügyben született bírói döntéseket. Az alperes Alaptörvényben biztosított tisztességes peres eljáráshoz való joga a panaszolt bírói döntések kapcsán jelentősen sérült. Az általunk panaszolt bírói eljárás továbbá álláspontunk szerint alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdéseket vet fel az eljárás pártatlan lefolytatása és a peres felek perbeli jogainak kölcsönös érvényesítése kapcsán, valamint a tárgyalás tartására vonatkozó szabályok lényeges tartalmára vonatkozóan.

Ezen indokok az Abtv. 29. § alapján álláspontunk szerint megalapozzák a Tisztelt Alkotmánybíróság érdemi eljárását.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

i) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseiként, valamint az Alaptörvényből származó, megsértett alapvető alkotmányos jogokként az alábbiakat jelöljük meg:

Alaptörvény XXVIII. cikk: Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság **tisztességes** és nyilvános **tárgyaláson, ésszerű határidőn belül** bírálja el.

Alaptörvény XXIV. cikk: Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok **részrehajlás nélkül, tisztességes módon** és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint **kötelesek** döntéseiket **indokolni**.

Fenti alapjogokkal összefüggésben, valamint a sérelmezett bírói eljárásra irányadó alapvető és garanciális eljárási szabályok kapcsán hivatkozunk az Alaptörvény 28. cikkére, mely szerint a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik.

- ii) Az Alaptörvényben biztosított jogaink sérelme kapcsán utalunk a polgári peres eljárások alábbi garanciális szabályaira:

A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 3. § (3) bekezdés utolsó fordulata, valamint a polgári perrendtartás tájékoztatási kötelezettségre vonatkozó szabályainak alkalmazásával kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 1/2009. (VI. 24.) PK vélemény 5. pontja: A bíróság köteles a jogvita eldöntése érdekében a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről, illetve a bizonyítás sikertelenségének következményeiről a feleket előzetesen tájékoztatni.

A bíróságnak az ellenérdekű felet, ha a bizonyító fél által előterjesztett bizonyítási eszközök bizonyító erejét vitatja, erre vonatkozóan a bizonyításra kötelezett féllel azonos körben kell tájékoztatnia.

A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 3. § (6) bekezdés: A bíróság köteles gondoskodni arról, hogy a felek minden, az eljárás során előterjesztett kérelmet, jognyilatkozatot, valamint a bírósághoz benyújtott okiratot megismerhessenek és azokra - törvényben előírt időn belül - nyilatkozthassanak.

A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 5. § (1) bekezdés: A bíróság - ha törvény eltérően nem rendelkezik - a felek közötti jogvitát nyilvános tárgyaláson bírálja el.

A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 141. § (4) bekezdése és ezzel összefüggésben a 2. § (1) bekezdése: Írásbeli előkészítés esetében az erre vonatkozó iratot, ha a bíróság másként nem rendelkezik, a tárgyalási időköz első harmadában, az ellenfélnek arra vonatkozó nyilatkozatát pedig oly időben kell a bíróságnál előterjeszteni, hogy arra a vele szemben álló fél a tárgyaláson nyilatkozthassék.

A bíróságnak az a feladata, hogy a feleknek a jogviták elbírálásához, a perek tisztességes lefolytatásához és ésszerű időn belül történő befejezéséhez való jogát érvényesítse.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntések alaptörvény-ellenességének indokolása

A megsemmisíteni kért bírói döntések alaptörvény-ellenességét az alábbiakkal indokoljuk és igazoljuk:

- i) A Fővárosi Ítéletábrta 10.GI.40.399/2016/20-III. számú részitélete alapján a Székesfehérvári Törvényszék előtt az elsőfokú eljárás újraindult. Az [REDACTED] ezen megismételt eljárás első tárgyalására szóló idézést 2018. január 31-én vette át.

Az idézés mellékleteként megkaptuk a Fővárosi Ítéltábla hivatkozott részítéletét is, melyben az ítéltábla elsődlegesen a megtámadási okokra alapítva előterjesztett viszontkereset elbírálására és a Kivitelezési Szerződés érvénytelenségének kérdésében történő állásfoglalásra utasította a Székesfehérvári Törvényszéket. Az ítéltábla másodlagosan, a viszontkereset elbírálásának eredményétől feltételezetten utasította a Székesfehérvári Törvényszéket a lehetetlenülésen alapuló felperesi kártérítési igény megalapozottságának és a kártérítés Ptk-ban meghatározott konjunktív feltételek fennállásának a vizsgálatára.

- ii) A Székesfehérvári Törvényszék 2018. január 31-ei keltezéssel, **22.G.40.153/2017/3.** számon felhívást adott ki az [REDACTED] alperesnek, hogy 8 napon belül:

- nyilatkozzék, hogy a Kivitelezési Szerződés feltűnő értékaránytalanságra, illetve tévedésre alapított megtámadása alapján a szerződés érvénytelenségének megállapítása iránti kérelmét fenntartja-e,
- nyilatkozzék, hogy a viszontkeresetében előadott tényeket, illetve jogi indokolást változatlanul fenntartja-e,
- a szerződés érvénytelenségének fenti jogcímen történő megállapítása iránti tényelőadásait, bizonyítási indítványait röviden foglalja össze és terjessze elő a kapcsolódó jogi indokolást.

A bíróság ezen felhívását alperes 2018. február 7-én vette át.

Alperes a felhívások szerinti előadását a 21. számú előkészítő iratában 2018. február 15-én, határidőn belül teljesítette.

- iii) Az ügyben a Székesfehérvári Törvényszék 2018. március 5-én tartott tárgyalást. A tárgyaláson a bíróváltozás ellenére az ügy összes iratának ismertetése nem történt meg, azt felek sem kérték. A tárgyalást a bíróság **további bizonyítás végett** elhalasztotta, azonban újabb tárgyalásra határnapot – figyelemmel az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelemre – a tárgyaláson nem tűzött.

A bíróság a tárgyaláson felhívta a felperest, hogy 15 napon belül írásban nyilatkozzon az alperes 21. számú előkészítő iratára.

A bíróság alperest arra hívta fel, hogy 15 napon belül terjesszen elő határozott kérelmet az eljárás felfüggesztésére és tegye meg az ehhez kapcsolódó nyilatkozatait.

- iv) Az alperes a tárgyaláson elhangzott felhívásnak 2018. március 20-án 22. számú előkészítő iratában határidőn belül eleget tett.

Felperes a tárgyaláson elhangzott felhívásnak határidőn belül nem tett eleget. Felperes ezen mulasztása kapcsán felperest semmilyen joghátrány nem érte.

- v) A Székesfehérvári Törvényszék 22.G.40.153/2017/12. számon, 2018. március 9-i keltezéssel idézte feleket 2018. április 23-ra, az ügy következő tárgyalására.

- vi) A Székesfehérvári Törvényszék 2018. március 14-i keltezéssel 22.G.40.153/2017/15. számon **tájékoztatta a felperest arról,** hogy a károkozás tényét, jogellenességét, felróhatóságát, a károkozó magatartás és a kár bekövetkezése közötti okozati összefüggést, továbbá a kár mértékét a felperesnek kell bizonyítania. A bíróság egyúttal felhívta felperest, hogy 8 napon belül írásban terjessze elő a kártérítési igénye összecszerűségét, mértékét alátámasztó esetleges további bizonyítékait, bizonyítási indítványait. A bíróság ezen 15. számon kiadott tájékoztatását a rPp. 3. § (3) bekezdése, valamint 141. § (2) és (6) bekezdése alapján adta ki.

- vii) Felperes 2018. április 9-i keltezéssel beadványt terjesztett elő, melyben alperes ellen ideiglenes intézkedés meghozatalát kérte, ismételt előadta továbbá, hogy álláspontja szerint kárigénye igazolt, további előadás részéről nem szükséges, igénye összecszerűsége nem szakkérdés.

további bizonyítás szükségtelen. Jelezte ugyanakkor, hogy magánszakértőt bízott meg a költségek felülvizsgálatával, mely véleményt legkésőbb 30 napon belül csatol. Felperes beadványában jelezte továbbá azt is, hogy „ha a T. Törvényszék úgy találná, hogy ennek ellenére hiányoznak ismeretei” a magánszakértői vélemény megítéléséhez, akkor eseti szakértő kirendelését indítványozza. Ezen indítványa arra is vonatkozott, hogy „a költségtételek nem jelennek szakkérdést” (hivatkozott felperesi beadvány 5. oldal utolsó bekezdés).

Felperes az általa ígért magánszakértői véleményt a panaszolt eljárásban nem csatolt.

- viii) A tárgyaláson kiadott, felperesnek szóló 15 napos határidejű felhívás kapcsán felperes - a 2018. március 20-i határidőt elmulasztva - 2018. április 21-én, egy szombati munkanapon nyújtotta be az alperes 21. számú előkészítő irata kapcsán a válaszirátát 8 oldal terjedelemben. Felperes ezen iratához mellékelte továbbá MF/6 számon egy 5 oldalas mellékletet, melyben felperes további előadásokat tett és alperest valótlan állítások megtételével vádolta.

Felperes tehát a számára előírt 15 napos határidőt elmulasztotta, az alperesi viszontkeresetet érintő első érdemi válaszbeadványát több, mint egy hónapos késéssel nyújtotta be, a tárgyalás előtt 1 nappal. Felperest ezen késedelmes cselekménye kapcsán a bíróság nem figyelmeztette, ellene semmilyen szankciót, intézkedést nem foganatosított.

- ix) Az ügyben 2018. április 23-án 8.30 órakor került megtartásra ezen elsőfokú eljárás következő és egyben utolsó tárgyalása. A tárgyaláson az eljáró bíró – annak ellenére, hogy az ügy első tárgyalásán a teljes iratismertetést mellőzte – ismertette az ügy valamennyi iratát, mintegy 5 órán keresztül. Alperesi oldalról kértük, hogy a felperes által jelentős késéssel, a tárgyalást megelőző szombati napon benyújtott beadványra történő nyilatkozattételre biztosítson a bíróság határidőt.

A bíróság az alperes határidő biztosítására vonatkozó kérelmét mellőzte, és a tárgyaláson az iratismertetést követően jelezte, hogy a tárgyalást be fogja rekeszteni, melyet felek utolsó rövid nyilatkozattételi lehetőségét követően meg is tett.

A bíróság 22.G.40.153/2017/28. számon még a tárgyaláson kihirdette közbenső ítéletét, melyben az alperes kárfelelősségét állapította meg. A törvényszék az alperes viszontkeresetének sorsáról a közbenső ítéletben nem rendelkezett, csak az indokolásból derült ki, hogy a bíróság azt nem tartotta megalapozottnak.

- x) A közbenső ítélet kapcsán alperesi oldalról fellebbezést terjesztettünk elő 2018. március 11-én, melyben a közbenső ítélet érdemi kifogásolása mellett az elsőfokú eljárás tisztességtelenségét és jogszerűtlenségét is kifogásoltuk fellebbezésünk 2.3. pontjában.

A fellebbezési eljárás során 2018. október 3-án a másodfokon eljáró Győri Ítéltábla kihirdette rész-, közbenső ítéletét, melyben alperes fellebbezésének nem adott helyt, és az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét átnevezve azt helybenhagyta.

- xi) Ezen jogerős másodfokú döntés ellen az alperes 2018. október 31-én nyújtotta be felülvizsgálati kérelmét. Felülvizsgálati kérelmünk II. 1. pontjában az eljárás szabálytalanságát is kifogásoltuk, egyéb érdemi előadásaink mellett.

A Kúria 2019. március 28-án hirdette ki rész- és közbenső ítéletét, melyben a jogerős rész-, közbenső ítéletet hatályában fenntartotta és először mondta ki a rendelkező részben, hogy alperes viszontkeresetét elutasítottak tekinti.

A jelen alkotmányjogi panaszban hivatkozott bírói döntések, valamint bírói eljárás kapcsán az alábbiak szerint sérültek Alaptörvényben biztosított, a jelen panaszunk 2. a) pontjában megjelölt jogaink:

- xii) Sételmezzük, hogy a Székesfehérvári Törvényszék az ügyben úgy hozott döntést, hogy alperesnek a felperes 2018. április 21-én, jelentős késedelemmel benyújtott első - a 21. számú előkészítő iratunkra írt, az alperest valótlan állítás megtételével alaptalanul vádoló -

válasziratára történő reagálásra nem adott lehetőséget, a törvényszék a további határidő biztosítására vonatkozó kérelmünket indokolás nélkül mellőzte. Ehhez képest a Törvényszék az elsőfokú eljárás során a felperesnek a határidő mulasztása kapcsán semmilyen intézkedést nem foganatosított, felperes tehát következmények nélkül, belátása szerinti időben tehette meg a megismételt eljárásban az első érdemi nyilatkozatát, míg arra alperes nem reagálhatott.

Alperes számára ez az eljárás azért is különösen sérelmes, mert ez a felperesi írat több érdemi új állítást is tartalmazott, mely állítások a későbbi ítéletekből is visszatükröződnek. Alperesnek ezekre az elsőfokú eljárás során reagálni nem volt lehetősége. E kifogásunkat a jogorvoslati eljárások során is megtettük, sikertelenül.

Az elsőfokú bíróság ezen eljárása sértette az Alaptörvény XXVIII. cikkében rögzített pártatlan elbíráláshoz való jogunkat és ezzel kapcsolatban az rPp. 3. § (6) bekezdésében foglalt nyilatkozattételi lehetőséghez való jogunkat.

- xiii) **Sérelmezzük, hogy az elsőfokú eljárás során felperes a bíróságtól több tájékoztatást is kapott bizonyítási kötelezettségeire vonatkozóan, míg alperes az eljárás folyamán a felperesi kárigény vonatkozásában egyáltalán nem kapott sem felhívást, sem tájékoztatást.**

Utalunk rá, hogy felperes már korábban is kapott felhívást kárigénye körében, melynek korábban sem tett érdemben eleget. A megismételt eljárásban felperes 2018. március 14-én, 22.G.40.153/2017/15. számon ismételt tájékoztatást kapott kárigénye kapcsán, melyre érdemi előadást nem tett, egyedül magánszakértői vélemény beszerzését jelezte 30 napon belül, amit azonban az elsőfokú bíróság be sem várt.

Alperes az eljárás során okkal és alappal bízhatott abban, hogy felperes kárigénye, annak jogalapja nem igazolt, hiszen e körben ő kapott többször is az őt terhelő bizonyítási teherre vonatkozó tájékoztatást, melyre felperes érdemi előadást sosem tett és minden esetben azt hangoztatta, hogy a keresetben megtett előadása szerinte elégséges. Amennyiben a bíróság utóbb mégis azt az álláspontot foglalja el, hogy a felperesi előadások a kárigény jogalapja körében mégis elégségesek lehetnek, akkor a felperesi tájékoztatással azonos körben az alperest is tájékoztatni kellett volna a kár jogalapja körében az alperest terhelő bizonyítási teherről, és lehetőséget kellett volna adni alperesnek erre vonatkozó előadásai megtételére.

Igaz az, hogy az rPp. szerinti kiemelt jelentőségű perekben a bíróság nem köteles tájékoztatást adni a feleknek, azonban a tisztességes eljárásnak nem feleltethető meg az, ha a bíróság egyoldalú tájékoztatást ad valamelyik fél számára, míg a másik fél számára azon az alapon mellőzi ilyen tájékoztatás kiadását, hogy arra az rPp. szerint nem köteles.

Alperes az elsőfokú eljárás során a viszontkeresete körében kapott felhívást, tehát valamennyi előadását e körben tette meg határidőn belül. Hangsúlyozzuk, hogy az eljárást elrendelő Fővárosi Ítéltábla részitélete szerint is a viszontkeresetben foglalt érvénytelenségi jogcímek elbírálása volt az elsőfokú bíróság elsődleges kötelezettsége, tehát alperes nem is számíthatott arra, hogy a bíróság a döntését a kár jogalapja körében fogja meghozni közvetlenül az érdemi iratismertetést követően. Ezen kifogásunkat a jogorvoslati eljárások során is előadtuk, sikertelenül.

Az elsőfokú bíróság ezen eljárása sértette az Alaptörvény XXVIII. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát, az Alaptörvény XXIV. cikkében foglalt részrehajlás nélküli tisztességes eljáráshoz való jogát, valamint az rPp. 3. § (3) bekezdésében foglalt tájékoztatáshoz való jog kapcsán az 1/2009. (VI. 24.) PK vélemény 5. pontjában foglalt egyenlő tájékoztatáshoz való jogot.

- xiv) **Sérelmezzük, hogy az elsőfokú bíróság érdemi tárgyalás tartása nélkül, az alperes érdemi meghallgatását mellőzve hozott döntést az alperest terhelő kártérítési felelősség jogalapja körében.**

Az elsőfokú bíróság az alperesi kárfelelősség jogalapja körében lényegében az iratokból hozott döntést, a megismételt eljárás során az íratismertetést követően azonnal döntés született. Álláspontunk szerint az, hogy az eljárás korábbi szakaszaiban eltérő jogcímek kapcsán, eltérő bizonyítási körben a felek már tettek előadásokat és csatoltak bizonyítékokat, nem jelenti azt, hogy az érdemi tárgyalás, a felek meghallgatása mind a viszontkereset fennmaradó része, mind pedig a kereset szerinti kárigény kapcsán mellőzhető lenne, különösen úgy, hogy a Fővárosi Ítéltábla kifejezetten előírta ezek vizsgálatát.

A viszontkereset körében az alperes nyilatkoztatása megtörtént, felperes válasziratára azonban már nem volt módunk reagálni. A kárigény kapcsán a döntés meghozatala előtt az alperes nyilatkoztatása egyáltalán nem történt meg.

Az elsőfokú bíróságnak, amennyiben Fővárosi Ítéltábla részítéletétől eltérően nem az elsődleges viszontkereset vonatkozásában, hanem az ettől feltételezetten vizsgálendő kereseti kárigény vonatkozásában kíván döntést hozni, akkor e körben is le kell az érdemi, tisztességes, felek kölcsönös nyilatkozattételi jogán és bizonyításhoz való jogán alapuló tárgyalást folytatni. Ezt a jogot az elsőfokú bíróság az alperes számára nem biztosította. Az Alaptörvény XXVIII. cikkében kifejezetten rögzítve van az *érdemi* tárgyaláshoz való jog, ez az elv jelenik meg az rPp. 5. § (1) bekezdésében is. Alperes ezen joga az elsőfokú eljárás során sérült, azt a jogorvoslati eljárások során hiába kifogásolta.

- xv) **Sérelmezzük, hogy az elsőfokú bíróság a megismételt eljárás során nem tett eleget az eljárásra irányadó, a Fővárosi Ítéltábla 10.Gf.40.399/2016/20-III. számú részítéletének 20. oldal második bekezdésében előírt utasításainak, döntésében erre vonatkozó indokolást sem adott.**

Az elsőfokú bíróság az alperesi viszontkeresetről közbenső ítéletében nem rendelkezett, nem vizsgálta és nem is indokolta továbbá a kártérítés konjunktív feltételeinek fennállását sem a rendelkező részben, sem az indokolásban. Erre vonatkozó kifogásainkat valamennyi jogorvoslati fórumon előadtuk, az eredményre nem vezetett.

Az elsőfokú közbenső ítélet alapvető hiányosságát mutatja az is, hogy a Kúria rész- és közbenső ítéletének rendelkezése tartalmazta először az arról való rendelkezést, hogy a bíróság az alperes viszontkeresetét elutasítottnak tekinti. A bírói gyakorlat más döntésekben éppen azt az álláspontot képviselte, hogy a rendelkező rész hiányosságát az ítélet indokolásában található okfejtés nem orvosolhatja (BH 1986.21., EBH 2005.1318.).

Mindez pedig nem formai „hiba”: az elsőfokú bíróság ezt a hiányosságot éppen azért vétette, mert – ahogv azt a jelen alkotmányjogi panaszban kifejtettük – az eljárást sem folytatta le tisztességesen.

Az elsőfokú bíróság ezen eljárása sértette az alperes Alaptörvény XXVIII. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz, valamint a XXIV. cikkében foglalt, a hatóságok indokolási kötelezettségére vonatkozó jogot.

- xvi) **Megismételjük, hogy alperes nem volt abban a helyzetben, hogy a viszontkeresetének fennmaradó részében a felperesi érdemi válasziratra reagálhasson, továbbá, hogy a kár jogalapja körében előadásait érdemben megtehesse. Az alperes az előadásait a bírósági felhívás mentén a viszontkeresete körében kellett, hogy megtegye és e körben is tette meg.**

Az elsőfokú bíróság által a felperes részére kiadott tájékoztatás mentén továbbá a kárigény vonatkozásában a felperest terhelte volna elsődlegesen bizonyítási kötelezettség. Alperes az

eljárás során felperes igényét vitatta, felperes e körben többletelőadást a perben nem tett, felperes kárigénye érdemben tárgyalva sem volt.

A 2018. április 23-án megtartott és berekesztett tárgyaláson is jeleztük, hogy a bíróság nem vizsgálta a kártérítés jogalapját és hiányoznak a kártérítési felelősség Fővárosi Ítélőtábla által vizsgálni rendelt konjunktív feltételei. Az elsőfokú bíróság ezen előadásunkat is mellőzte, ítéletében ezen feltételeket nem vizsgálta és nem is indokolta, ahogy erre vonatkozó előadásunk mellőzését sem.

Utalunk végezetül rá, hogy a Kúria rész- és közbenső ítélete a [69] pontban megjegyezte, hogy az alperes - összecszerűsége vonatkozó folytatódó eljárásban megtett - 25. számú előkészítő iratát már nem vehette figyelembe. Állítjuk, hogy ha az elsőfokú bíróság a felek egyenlő tájékoztatására, a megfelelő határidő és érdemi nyilatkozattétel lehetőségének biztosítására, a pártatlan és érdemi tárgyalás tartására vonatkozó kötelezettségét teljesítette volna, akkor alperesnek lehetősége lett volna a kár jogalapja körében előadását érdemben megtenni az elsőfokú bíróság eljárása során, melyet a bíróságok érdemben mérlegelhettek volna. Ez is igazolja azt, hogy a jelen panaszban előadott, az elsőfokú eljárásra és elsőfokú döntésre vonatkozó alaptörvény-ellenesség a sérelmezett bírósági döntéseket érdemben befolyásolta az alperes rovására.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Nyilatkozunk, hogy az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítéletek végrehajtásának, illetve az összecszerűség tárgyában folyó tárgyalásnak a felfüggesztését indítványoztuk az elsőfokú bíróságon.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el.

A jelen eljárásra vonatkozó ügyvédi meghatalmazást jelen panaszunkhoz mellékeljük.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

Tisztelettel kérjük a jelen alkotmányjogi panaszban szereplő személyes adatok közzétételének mellőzését.

d) Egyéb előadások

Jelen alkotmányjogi panaszunk benyújtásához való jogunkat, valamint a Tisztelt Alkotmánybíróság hatáskörét az Abtv. 27. § alapozza meg.

e) Jelen panaszunkban hivatkozott iratokat a hivatkozások sorrendjében az alábbiak szerint mellékeljük:

1. Ügyvédi meghatalmazás
2. a Székesfehérvári Törvényszék által 22.G.40.153/2017/28. számon hozott, majd 22.G.40.153/2017/40. számon kijavított közbenső ítélet
3. a Győri Ítélőtábla által Gf.IV.20.196/2018/7/I. számon hozott rész-, közbenső ítélet, mint másodfokú ítélet
4. a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság által Pfv.V.20.011/2019/5. számon hozott rész- és közbenső ítélet

5. a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság által Pfv.V.20.011/2019/5. számon hozott rész- és közbenső ítélet kézbesítéséről szóló elektronikus igazolás
6. A Fővárosi Ítéltábla 10.Gf.40.399/2016/20-III. számú részitélete
7. A Székesfehérvári Törvényszék 2018. január 31-i 22.G.40.153/2017/3. számú felhívása
8. Alperes 21. számú előkészítő irata (2018. február 15)
9. Székesfehérvári Törvényszék által 2018. március 5-én tartott tárgyalás jegyzőkönyve
10. Alperes 22. sz. előkészítő irata (2018. március 20)
11. A Székesfehérvári Törvényszék 22.G.40.153/2017/12. számú idézése (2018. március 9)
12. A Székesfehérvári Törvényszék 2018. március 14-i, 22.G.40.153/2017/15. számú tájékoztatása felperesnek
13. Felperes 2018. április 9-i keltezésű beadványa
14. Felperes 2018. április 21-i válaszirata az alperes 21. számú előkészítő irata kapcsán
15. 2018. április 23-án 8.30 órakor megtartott tárgyalás jegyzőkönyve
16. Alperes fellebbezése a közbenső ítélet kapcsán (2018. március 11)
17. Alperes felülvizsgálati kérelme a jogerős rész-, közbenső ítélet kapcsán (2018. október 31)

Dunaújváros, 2019. június 24.

Dr. Nagy Ügyvédi Iroda
Dr. Nagy Péter

